

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Úlohy

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 37 (1908), No. 3, 346--352

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/122966>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1908

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

údaje obnášela ΔT . Pak patrně, že také odvozená řada hvězdných časů je pošunuta, a sice o konstantní dobu

$$(\Delta T)_{sid} = \Delta T + \Delta T^h \times 9.85665^s, \quad (11)$$

již je třeba ke všem ϑ_n připojiti, abychom obdrželi správnou řadu místních hvězdných časů průchodů.

Věc lze jinak také tak vyjádřiti: Když jen jedinkráte určíme absolutní opravu svých hodin ΔT , můžeme zaznamenáním okamžiku průchodu hvězd určitou vertikální stěnou, fixovati toto určení času pro kteroukoli dobu příští, neboť pokud budeme pozorovati z téhož místa, budou tytéž hvězdy procházeti toutéž vertikální hranou vždy v tomtéž hvězdném čase $\vartheta_n + (\Delta T)_{sid}$.

Ukázali jsme v předcházejícím, jak se určí ϑ_n . Zbývá popsat, jak se určí ΔT a jak se počítají změny doby průchodu způsobené nepatrnými změnami deklinace a rektascense hvězd.

Celou tuto metodu určování času a chodu hodin nazýváme methodou Olbersovou, poněvadž jí první užil a popsal *) *W. Olbers*, praktický lékař v Bremách (1758—1840), jenž se mnoho zabýval praktickou astronomií a vykonal zcela primitivními prostředky mnoho vzácných pozorování komet a asteroid (objevil 6 komet a dvě z největších asteroid: Palladu a Vestu).

Úlohy.

a) Z matematiky.

Úloha 30.

Sestrojiti obdélník z obou příček, které spojují vrchol obdélníka se středy protilehlých stran.

Prof. Jiří Archleb.

Úloha 31.

Body a_1, b_1 stanoviti jest kružnici K_1 , a body a_2, b_2 kružnici K_2 , tak, aby chordálou obou daných kružnic byla přímka P .

Ředitel *A. Strnad*.

*) *Mónatliche Correspondenz* 3. (1801) p. 124.

Úloha 32.

Úlohu 31. řešiti analyticky, dáno-li $a_1(4, 6)$, $b_1(7, -3)$,
 $a_2(-4, 4)$, $b_2(-5, -1)$, $P \equiv x = 0$ Týž.

Úloha 33.

Na parabole $y^2 = 2px$ dány body m_1, m_2 pořadnicemi
 y_1, y_2 ; jest jimi vésti rovnoběžné tětivy $m_1n_1 \parallel m_2n_2$ tak, aby
 lichoběžník $m_1n_1n_2m_2$ měl daný obsah L . Předpokládá se
 $y_2 > y_1 > 0$. Příklad:

$$y^2 = 12x, y_1 = 6, y_2 = 12, L = 288. \quad \text{Týž.}$$

Úloha 34.

Které jest geometrické místo průsečíku úhlopříček v lichoběžníku $m_1n_1n_2m_2$ úlohy předešlé, jsou-li body m_1, m_2 na parabole stálými. Týž.

Úloha 35.

Jest vypočítati parametr paraboly určené vrcholy lichoběžníka, jehož půdice jsou $a = 19$, $b = 13$ a ramena $c = 3\sqrt{7}$,
 $d = 3\sqrt{3}$. Týž.

Úloha 36.

Bodem p vésti přímku, jež ellipsu danou osami protíná
 v bodech a, b tak, že body a, b určeny jsou dva sdružené
 průměry ellipsy. Týž.

Úloha 37.

Vyšetřiti povrch i obsah tělesa, jež povstává při vzájemném
 proniku dvou rotačních dvojkuželů, které vzniknou otáčením
 čtverce kolem každé z jeho úhlopříčen. L. Č.

b) Z deskriptivní geometrie.

Úloha 4.

Zobraziti pronik obou těles, jež povstanou otáčením čtverce
 kol každé z jeho úhlopříčen. L. Č.

Úloha 5.

Daným bodem m položit rovinu protínající dvě dané plochy kulové K_1, K_2 v kružnicích o daných poloměrech r_1, r_2 .

Prof. Ot. Lehovec.

Úloha 6.

Plášť daného čtyřbokého jehlanu se základnou různoběžníkovou protnouti rovinou v pravouhlém lichoběžníku, jehož rameno k rovnoběžným stranám kolmé má danou délku.

Týř.

c) Z fyziky.

Úloha 1.

Po obou stranách kladky Atwoodova padostroje visí hmoty m a $M > m$. Jakému napětí podléhá nitka, na níž jsou zavěšeny, když se dostane systém ve směru větší hmoty M do pohybu? Jaké je urychlení výsledního pohybu? Hmotu nitě i kladky, jakož i tření zanedbáváme.

B. K.

Úloha 2.

Na šikmé stráni, jejíž sklon od horizontální roviny se udává na $1|12$, zřízena jest lanová dráha — dvoje rovnoběžné koleje, po nichž běhají dva vozíky spojené provazcem na nejvyšším bodě dráhy přes velikou kladku vedeným. Dráha jest 250 m dlouhá a slouží k dopravě štěrků na kopci dobývaného po svahu dolů k cestě. Jednou, když právě hořejší vozík, jehož vlastní váha jest rovna 3 centům, byl naložen 6 metr. centy štěrků a dolní stejně těžký vyprázdněn, selhalo brzdící zařízení a hořejší vozík rozjel se volně po dráze dolů, táhna ovšem dolejší nahoru. Jaký byl jeho pohyb, za jaký čas proběhl celou dráhu a s jakou rychlostí doběhl konce dráhy? Jak byl během pohybu napiat provazec vozíky spojující? (Zanedbejte vlastní váhu provazce a kladky, jakož i tření.)

B. K.

Úloha 3.

Jsou dány tři tekutiny A, B a C . Smísíme-li 40 grammů A při $60^\circ C$ s 10 grammů C při $50^\circ C$, má směs výslednou teplotu $55^\circ C$. Smísíme-li 25 grammů A při 60° s 25 grammů

B při 50°, obdržíme směs 55-stupňovou. Jaká bude teplota směsi z 10 grammů B při 60° a 10 grammů C při 50°? Dostaneme jiný výsledek, kdyby udané teploty nebyly měřeny stupnicí Celsiovou, nýbrž Réaumurovou nebo Fahrenheitovou?

B. K.

Úloha 4.

Pozorovatel ponořiv teploměr do jistého množství vody, shledal, že rtuť v kapilláře klesla pod dělení, které šlo dolů jen k + 10° C, až do kuličky. Jakým způsobem by přece jen mohl teplotu oné vody změřiti, aniž by užil jiného teploměru? Svoji odpověď dovoďte nějakým číselným příkladem.

B. K.

Úloha 5.

Při jakémsi chemickém pokuse byl kyslík, který se vyvíjel zachycován nad vodou v trubici dělené na cm^3 ; objem jeho odečtený na trubici byl 40 cm^3 , při čemž voda v trubici stála ve výši 50 cm nad vodou okolní v plynopudné nádobě. Jest určití hmotu kyslíku.

Teplota vody byla 20° C a barometrický tlak obnášel 755 mm; hustota rtuti jest 13·96. Tlak vodních par při 20° C obnáší 17·4 mm rtuti; hmotu cm^3 kyslíku za 0° C a tlaku 760 mm jest 0·00143 grammu.

B. K.

Úloha 6.

Tenoučná skleněná kulička o průměru 2 cm, naplněná vzduchem se zataví a uzavře ve větší skleněné kouli o průměru 10 cm, jež obsahuje totéž množství vzduchu jako kulička malá. Potom zvyšuje se v lázni teplota obou nádob až vnitřní kulička praskne, při čemž nabyl tlak ve větší nádobě hodnotu 1·5 atmosfér. Jaký tlak existoval v tenkostěnné vnitřní kuličce právě před prasknutím?

B. K.

Úloha 7.

Malá vzduchová bublinka uvnitř skleněné koule o průměru 10 cm zdá se, díváme-li se tak, že bublinka a střed koule se nachází v jedné přímce s naším okem, býti vzdálena 2·5 cm od povrchu. Jaká jest její skutečná vzdálenost, je-li index lomu skla $n = 1·5$?

B. K.

Úloha 8.

Deklinační magnetka koná 50 kyvů za minutu na jistém místě zeměkoule, kde inklinace obnáší 60° a 57 kyvů za minutu v jiném místě, kde inklinace jest 45° . V jakém poměru stojí totální intensity zemského pole magnetického v obou místech?

B. K.

Úloha 9.

Proud procházel tlustými závitů tangentské boussoly a odporem 1 Ohmu ponořeným ve 100 cm³ vody. Za 40 minut ohřála se voda o 15·8 C. Střední úchylna na boussole byla 32°. Jaká byla intenzita proudu a jak veliký je redukční faktor tangentské boussoly? Jaký jest poměr boussoly, je-li na ní jediný závit, a je-li horizontální složka intenzity zemského magnetismu = 0·20?

B. K.

Úloha 10.

Cívka s celkovou plochou závitů 15000 cm² jest spojena s galvanometrem; leží s horizontálními závitů na stole, a když ji obrátíme (otočíme o 180°), objeví se v galvanometru jistá výchylka. Tutéž výchylku v galvanometru obdržíme, vybijeme-li jím kondensátor o kapacitě 1 mikrofarad (= 10^{-15} abs. jedniček el. magn.) nabitý na 1·5 Volt. Je-li vertikální složka intenzity zemského magnetismu v místě, v němž cívka ležela 0·4 abs. jedn., jaký jest odpor cívky a galvanometru neboli proudového kruhu při prvním pokuse vyjádřený v Ohmech?

B. K.

Úloha 11.

Dvě rovinná zrcadla z_1, z_2 svírají úhel ostrý α ; z bodu M uvnitř úhlu vychází paprsek světelný k z z_2 tak, že se přibližuje k průsečnici zrcadel p . a) Po kolikátém odrazu se počne od ní vzdalovati? b) Ve kterém případě protne průsečnici p ? c) Kolikátý odraz bude poslední? d) Jest dokázati: Skloní-li se z_2 ku z_1 až na úhel $\frac{\alpha}{n}$, projde též paprsek z M všemi body odrazu na z_1 jako v prvním případě, při čemž k -tý odraz prvního případu se stane odrazem $n \cdot k$ -tým.

L. Štětka.

Úloha 12.

Dvě vertikální dokonale pružné stěny v_1 a v_2 vzdálené o a stojí na horizontální desce h téže vlastnosti. Z daného bodu A na desce h vzdáleného od v_1 o d jest vržena dokonale pružná koule rychlostí c pod úhlem α k v_2 tak, že se pohybuje v rovině na všechny tři desky kolmíc. Do kterého bodu desky h dopadne koule po k -tém dopadu? Jaký musí býti úhel α , aby dopadla při n -tém dopadu zase do A ? L. Štětka.

Úloha 13.

Dokonale pružná koule vržená pod $\sphericalangle \alpha$ rychlostí c naráží na své dráze na dokonale pružnou desku shora tak, že odrazem zvedne svůj směr. Odkud pochází zdánlivý zisk její energie, záležející v tom, že se pomocí odrazné desky zvedne výše, než bez ní? Jak nutno skloniti desku, aby koule dosáhla výšky maximální — a jaké energii odpovídá tato výška? L. Štětka.

Vypsání cen za řešení úloh.

Výbor Jednoty českých matematiků se usnesl, aby za správná řešení úloh v „Příloze“ uveřejněných uděleny byly studujícím středních škol tyto ceny:

A) Z matematiky:

1. Ceny první:

Bellavitis-Zahradník: Methoda ekvipolenci.

Machovec: Zobrazování tečen a středů křivosti křivek.

Monin: O některých druzích souřadnic projektivických.

Studnička: O kvaternionech.

Časopis pro pěstování matematiky a fyziky, roč. 12.

Kromě toho obdrží jeden z řešitelů za nejlepší rozřešení úloh 1 výtisk spisu:

J. Koloušek: *Mathematická theorie důchodů jistých a půjček annuitních.* (Sborník Jednoty čes. matematiků čís. VIII.)

2. Ceny druhé:

Briot-Pšenička: Mechanická theorie tepla.

Cremona-Weyr: Úvod do analytické theorie křivek rovinných.

Strouhal: Ocel a její vlastnosti galvanické a magnetické.

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, roč. 12.

3. Ceny třetí:

Studnička: Výklady o funkcích monoperiodických.

Čubr: O měření země.

Seydler: Izák Newton a jeho principia.

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, roč. 12.

B) Z deskriptivní geometrie:

Za nejlepší řešení úloh udělen bude výtisk spisu:

Ed. Weyr: Projektivná geometrie základných útvarů prvního řádu. (Sborník Jednoty českých matematiků, čís. 1.)

Několik dalších řešitelů obdrží jako cenu:

V. Jarolímek: Deskriptivní geometrie pro vyšší školy reálné. Díl I., II., III.

C) Z fysiky:

Za nejlepší řešení všech úloh fyzikálních obdrží řešitel výtisk spisu:

V. Strouhal: Akustika. (Sborník Jednoty českých matematiků, čís. VI.)

Kromě toho případnou řešitelům jako cena tyto spisy:

Nábělek: Hvězdné nebe severní (mapa na plátně).

Obzor.

Nebeské hodiny.

O hvězdách.

Za ceny pro řešení zvláště vynikající má redakce k dispozici také jiné cenné knihy.

Řešení úloh z 1. čísla buďtež zaslána do 15. března, z 2. čísla do konce dubna a z 3. čísla do 15. května t. r. na adresu: *Lad. Červenka*, professor c. k. vyšší reální školy v Praze-VII.

Připomenutí: Pp. řešitelé se žádají, aby zasílali řešení úloh psaná na čtvrtkách obyčejného formátu a každou čtvrtku, obsahující pouze řešení jediné úlohy, aby opatřili svým podpisem.